

การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3
Classroom Management Affecting Learning Achievement in
Mathematics of Schools under Suratthani Primary
Educational Service Area Office 3

¹กุสุมา มะโนภักดิ์, ²พระครูพิจิตรศุภการ, ³มะลิวัลย์ โยธารักษ์, ⁴เกษมา ศรีสุวรรณ
และ ⁵พระครูประโชติกิจจาภรณ์

¹Kusuma Manopak, ²Phrakru Pijitsupakarn, ³Maliwan Yotharak,
⁴Kasama Srisuwan, and ⁵Phrakhruprachotkichchaporn

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, วิทยาเขตนครศรีธรรมราช, ประเทศไทย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhon Si Thammarat, Thailand.

¹armmiimn@gmail.com

Received May 10, 2020; Revised July 12, 2020; Accepted August 25, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการชั้นเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 2) เพื่อศึกษาองค์ประกอบการบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประณศศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน 113 โรงเรียน โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารจัดการชั้นเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยรวมทั้ง 5 องค์ประกอบ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ ส่วนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 พบว่า องค์ประกอบการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยรวมไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการบริหารจัดการ ชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 มีการเสนอแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 พบว่า 1) ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องดำเนินการจัดวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ 2) การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อนำใช้ มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้สอนได้ตรงตามตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนด 3) การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ จัดกิจกรรมให้เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหานั้น ๆ เสริมสร้างความรับผิดชอบและให้มีส่วนร่วมต่อการเรียนรู้ของตนเอง ได้คิดและลงมือปฏิบัติจริง 4) การสร้างวินัยในชั้นเรียน มีการกำหนดกฎกติกา ข้อตกลงในชั้นเรียนเพื่อสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการเรียนการสอน และ 5) การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน และมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

คำสำคัญ : การบริหารจัดการชั้นเรียน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

Abstract

The objectives of this research included: 1) to study classroom management of schools under Suratthani Primary Educational Service Area Office 3; 2) to study the components of classroom management affecting learning achievement in Mathematics of schools under Suratthani Primary Educational Service Area Office 3; and 3) to propose the guidelines of classroom management that affect learning achievement of Mathematics of schools under Suratthani Primary Educational Service Area Office 3. Sampling groups of this research included 113 schools under Suratthani Primary Educational Service Area Office 3 selected through simple sampling. The instruments used were questionnaires from teachers teaching Mathematics in grade 6. The statistics used included frequency, percentage, mean, standard deviation and multiple regressions.

Results of this research were as the followings

1. Classroom management of schools under Suratthani Primary Educational Service Area Office 3, in overall 5 aspects, was at a high level. When considered by each component, it was found that discipline building in the classroom was at the highest level. This was followed by: taking into account the differences between persons; environment management conducive to learning; systematic teaching operations; then organizing activities for the students to be successful was at the lowest level.

2. Classroom management affecting learning achievement in Mathematics of schools under Suratthani Primary Educational Service Area Office 3, it was found that the components of classroom management in overall had no effect on academic achievement in Mathematics of schools under Suratthani Primary Educational Service Area Office 3 with a statistically significance at .05 level.

3. The proposed guidelines of classroom management that affect learning achievement in Mathematics of schools under Suratthani Primary Educational Service Area Office 3 included: 1) The aspect of environment management conducive to learning, teachers have to arrange materials, equipment and various facilities; 2) Systematic teaching operations: The curriculum should be analyzed for school use; Learning management should be well planned to be used in teaching to meet the indicators specified by the course; 3) Organizing activities in accordance with the content and help enhancing responsibility and participation of students for their own learning and

achieving success; 4) Enhancing discipline in the classroom by defining rules and agreements for orderliness in learning and teaching; 5) Taking into account the personal differences by visiting families of students and organizing learning activities responding individual differences.

Keywords: Classroom Management, Learning Achievement in Mathematics

บทนำ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐาน 2 ประการ คือ 1) การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง 2) การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ใน 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ ทุกระดับมีเจตนารมณ์เช่นเดียวกัน คือ ตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำผลการประเมินมาใช่เป็นข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ปีการศึกษา 2560 พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 35.55 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละในภาพรวมต่ำกว่าร้อยละ 50 จากรายงานผลการทดสอบสะท้อนให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 อยู่ในระดับต่ำกว่าระดับประเทศ

การบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นวิธีการดำเนินการให้ชั้นเรียนได้อยู่ในสภาพความพร้อมที่จะดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง เนื่องด้วยชั้นเรียนเป็นแหล่งการเรียนรู้พื้นฐานในรายวิชาต่างๆ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติทั้งประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ

อย่างชัดเจนหรืออาจเรียกว่า“ความแตกต่างระหว่างบุคคล”(Individual Difference) ชั้นเรียนที่มีการบริหารจัดการดีเป็นความสามารถของผู้สอนที่ส่งผลต่อบรรยากาศการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนการสอนและหมายความรวมถึง ผู้เรียนมีความสุขในขณะที่อยู่ในชั้นเรียน ความสุขของผู้เรียนเป็นสิ่งที่สุดยอดปรารถนาของผู้สอนและผู้รับผิดชอบทางการศึกษาต้องพยายามจัดให้มีขึ้นโดยทั่วกัน การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นองค์รวมของการบูรณาการความรู้ความสามารถของครูผู้สอน พร้อมทั้งก่อให้เกิดแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้มาโรงเรียนทุกวันอย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการชั้นเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบการบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3
3. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 รวม 152 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) และได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่ม

ตัวอย่างจำนวน 113 โรงเรียน โดยมีผู้ให้ข้อมูล คือ ครูผู้สอน วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3

2.2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 สำหรับครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความหมาย

4.51 – 5.00 หมายถึง มีการบริหารจัดการชั้นเรียนมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีการบริหารจัดการชั้นเรียนมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีการบริหารจัดการชั้นเรียนปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีการบริหารจัดการชั้นเรียนน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีการบริหารจัดการชั้นเรียนน้อยที่สุด

3.2 วิเคราะห์การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยรวม เรียบเรียงข้อมูล เพื่อนำมาเสนอแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยรวม

การบริหารจัดการชั้นเรียน	\bar{X}	SD.	ระดับ
1. การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.36	0.59	มาก
2. การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ	4.34	0.57	มาก
3. การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	4.25	0.57	มาก
4. การสร้างวินัยในชั้นเรียน	4.41	0.56	มาก
5. การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.39	0.55	มาก
รวม	4.35	0.57	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า การสร้างวินัยในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.41$) รองลงมา คือ การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{x} = 4.39$) ส่วนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 4.25$)

2. ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 แสดงดังตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ของการบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3

Model	SS	df	MS	F	Sig.
1					
Regression	484.525	5	96.905	.910	.477
Residual	11393.327	107	106.480		
Total	11877.851	112			

จากตารางที่ 2 พบว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ของการบริหารจัดการชั้นเรียน ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3

Model	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
1 (Constant)	34.340	10.939		3.139	.002
การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.891	4.344	.205	1.126	.263
การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ	1.926	4.785	.077	.402	.688
การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ	-2.899	4.135	-.121	-.701	.485
การสร้างวินัยในชั้นเรียน	4.267	4.128	.184	1.034	.304
การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	-6.254	3.810	-.281	-1.642	.104

จากตารางที่ 3 พบว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 และในแต่ละองค์ประกอบไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

1) ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียนไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ด้านการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณและค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของการบริหารจัดการชั้นเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ได้สมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 34.340 + 4.891X_1 + 1.926X_2 - 2.899X_3 + 4.276X_4 - 6.254X_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.205Z_1 + 0.077Z_2 - 0.121Z_3 + 0.184Z_4 - 0.281Z_5$$

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยรวม เรียบเรียงข้อมูล เพื่อนำมาเสนอแนวทางการบริหารจัดการชั้นเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3

จากข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของครูผู้สอนในสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน 5 คน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ครูผู้สอนได้ดำเนินการตั้งแต่ก่อนเปิดภาคเรียน มีการจัดวัสดุอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน รวมไปถึงสิ่งต่างๆ ที่เสริมความรู้ เช่น ป้ายนิเทศ มุมวิชาการ ชั้นวางหนังสือโต๊ะวางสื่อการสอน ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้เกิดความสบายตา สบายใจ โต๊ะเรียนให้นักเรียนนั่งสลับแยกนักเรียนอ่อน ปานกลาง เก่ง โดยจัด

ให้นั่งเป็นคู่บ้าง เดี่ยวบ้าง และตัวผู้ แต่ไม่เสมอไปที่การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ตัวนักเรียนเองมากกว่าที่มีผลต่อการเรียน

2. การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ

ฝ่ายบริหารงานวิชาการและครูผู้สอนร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อนำใช้ใน แต่ละปีการศึกษา ครูแต่ละคนจะจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อนำมาใช้สอนได้ตรงตามตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนดและศึกษาหาเทคนิควิธีการสอนต่างๆ อย่างหลากหลาย มีการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความสามารถอย่างเต็มตามศักยภาพและแทรกคุณธรรม จริยธรรม และในการทดสอบจะมีการนำข้อสอบโอเน็ตของปีก่อนๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อให้นักเรียนได้คุ้นชินกับข้อสอบ มีการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนด้วยวิธีที่หลากหลายตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ระบุไว้

3. การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

การจัดกิจกรรมจะระบุในแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ว่ามีการใช้กิจกรรมอะไรบ้าง ทำอย่างไร และใช้สื่ออุปกรณ์ใดบ้าง เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหานั้น ๆ บางครั้งครูผู้สอนก็จะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อ เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมต่อการเรียนรู้ของตนเอง โดยตระหนักถึงการได้คิดและลงมือปฏิบัติจริง

4. การสร้างวินัยในชั้นเรียน

ในคาบแรกของการเรียนการสอน ครูผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพูดคุยถึงกฎกติกาข้อตกลงในชั้นเรียน เพื่อสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการเรียนการสอน การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับครู ในระหว่างการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์อันดี และมีการปลูกฝังให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง ในการส่งงาน และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะมีการเสริมแรงทางบวกแก่นักเรียนโดยการแจกของรางวัล กล่าวชมเชย ให้คะแนนพิเศษ และลงโทษบ้างในบางครั้งที่ผู้เรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ แต่จะให้โอกาสให้ผู้เรียนได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดี

5. การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

ในแต่ละปีการศึกษาทางโรงเรียนจะให้ออกเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตั้งแต่ต้นเทอม ให้ครูผู้สอนได้รู้จักผู้เรียนอย่างแท้จริง จะได้ส่งเสริมผู้เรียนได้รับผลประโยชน์มากที่สุด ในชั้นเรียนครูผู้สอนจะเรียกชื่อนักเรียน เพื่อจดจำชื่อนักเรียนแต่ละคน

ให้ได้ และมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากบางชั้นเรียนจะมีนักเรียนบกพร่องเรียนรวมด้วย ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องออกแบบให้ตอบสนองต่อผู้เรียนมากที่สุด และมีการจัดบันทึกหลังการสอน โดยมีการบันทึกจากการสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขในคาบต่อไป

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลของการวิจัย ดังนี้

1. การบริหารจัดการชั้นเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{x} = 4.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1.1 การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จากการศึกษาพบว่า สถานศึกษามีการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$) แสดงให้เห็นว่า มีการจัดชั้นเรียนใหม่แสงสว่างเพียงพอและมีการถ่ายเทอากาศที่ปลอดโปร่ง มีการจัดที่นั่งในชั้นเรียนให้มองเห็นกระดานอย่างทั่วถึงและมีการตรวจสอบสภาพของชั้นเรียนใหม่มีความปลอดภัยอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับอรรถีย์ เลาอองกรณ์ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง พบว่า ผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง มีการจัดการชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนในระดับดี 4 ด้านเรียงตามลำดับ คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการจัดการกับความขัดแย้งและด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง ระดับปานกลางคือ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้

1.2 การดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบ จากการศึกษาพบว่า สถานศึกษามีดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.34$) แสดงให้เห็นว่า ครูสอนตามตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนด มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า และมีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับกุลนิษฐ์ชา รานอก ได้กล่าวว่า ครูควรออกแบบแผนการสอนไว้ล่วงหน้า มีการทดสอบก่อนเรียนเพื่อดูความสามารถของนักเรียน ในกิจกรรมการจัดการ

เรียนรู้มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการแบ่งกลุ่มให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ดูแลเอาใจใส่จัดระเบียบห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนจัดทำสื่อการเรียนรู้ให้หลากหลายทั้งสื่อสิ่งประดิษฐ์และสื่อ ICT ครูต้องมีเทคนิคการสอนที่ดีมีความทันสมัยต่อสภาพปัจจุบันและหมั่นปรับเนื้อหาวิชารวมทั้งเทคนิคการสอนให้น่าสนใจเพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีความสนใจเรียนมากขึ้น

1.3 การจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ จากการศึกษาพบว่า สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$) แสดงให้เห็นว่ามีการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย การทำงานร่วมกับผู้อื่นและความรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกัน มีการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกและส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมของผู้เรียน และนักเรียนเรียนรู้จากการได้คิดและลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับชนบท ชาติทอง ได้กล่าวว่าการจัดการห้องเรียนที่ประสบผลสำเร็จจะต้องมีองค์ประกอบด้านการเรียนเน้นด้านการสอน ที่ใช้ นักเรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อการเรียนรู้การสอนมีการแทรกแซงหลายแบบที่ครูอาจช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมเอื้อสังคมในกลุ่มของนักเรียนด้วยตนเอง ครูควรใช้ยุทธวิธีการสอน เช่น จัดการสอนให้เหมาะสมกับระดับความยากของเนื้อหาสร้างความสัมพันธ์ของบทเรียนแต่ละบท ตรวจสอบ ติดตาม การทำงานของนักเรียน เป็นต้น ดังนั้นในการบริหารจัดการชั้นเรียนต้องมีเทคนิคการสอนและมีพฤติกรรมการสอนที่เหมาะสมที่จะสามารถควบคุมชั้นเรียนให้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ โดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียน เป็นสำคัญ ซึ่งครูผู้สอนจะต้องวางแผนจัดการเรียนการสอนอย่างดี มีการเลือกใช้วิธีสอนที่ เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและสนใจใน เนื้อหาบทเรียนตลอดเวลา จึงกำหนดให้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็น องค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการพัฒนาระบบการบริหารจัดการชั้นเรียน

1.4 การสร้างวินัยในชั้นเรียน จากการศึกษาพบว่า สถานศึกษามีการสร้างวินัย ในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$) แสดงให้เห็นว่า มีการปลูกฝังให้นักเรียนมีวินัยใน ตนเอง มีการเสริมแรงทางบวกแก่นักเรียนแต่ละคน ปราศจากความรุนแรงทั้งทางวาจาและ การกระทำและมีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และนักเรียน กับครู ซึ่งสอดคล้องกับจันทราภาศ จิตรแก้ว ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการชั้น เรียนของครูโรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชนในจังหวัดตรัง พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการชั้นเรียนของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับ

ดีด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่อยู่ในระดับดีมาก คือ ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียน ระดับดี คือ ด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบและด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ครูที่มีเพศต่างกันมีประสิทธิภาพในการจัดการชั้นเรียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบความแตกต่างในด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีประสิทธิภาพในการจัดการชั้นเรียนโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีประสิทธิภาพในการจัดการชั้นเรียนโดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสร้างวินัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการดำเนินการสอนอย่างเป็นระบบและด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกันมีประสิทธิภาพในการจัดการชั้นเรียนโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

1.5 การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จากการศึกษาพบว่า สถานศึกษามีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$) แสดงให้เห็นว่า มีการเรียกชื่อนักเรียนและจำชื่อนักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง มีการยอมรับการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน และมีการให้คำปรึกษา แก้ไขปัญหา ติดตาม นักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างใกล้ชิดและแสดงความห่วงใยอย่างจริงใจ ซึ่งสอดคล้องกับวิชัย วงษ์ใหญ่และมารุต พัฒนา ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ไวว่าการจัดการเรียนรู้ ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียนได้องค์ความรู้และสามารถเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงจากโลกภายนอก โดยการปรับเปลี่ยนให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการคิดที่เป็นระบบซึ่งผู้เรียนจะต้องมีโอกาสที่จะคิดใคร่ครวญ ทำกิจกรรมทบทวน พิสูจน์และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งแนวคิดสำคัญประกอบด้วย 1) การจัดการศึกษา และกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2) ความรู้จะต้องมาจากการปฏิบัติจริง สอนทฤษฎีหลักการเป็นการส่งเสริม 3) การเรียนรู้เริ่มต้นที่ตัวผู้เรียน จากสภาพจริง 4) ความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความสามารถ ของผู้เรียนและเวลาที่เหมาะสม 5) การเรียนรู้คือเวลาที่ผู้เรียนต้องการสิ่งนั้น และ 6) การเรียนรู้ต้องมีจุดหมายมีระบบการดำเนินการที่ชัดเจน

2. การบริหารจัดการชั้นเรียนไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ที่

ระดับนัยสำคัญ .05 เนื่องจากมีปัจจัยอื่นที่เป็นองค์ประกอบนอกเหนือจากการบริหารจัดการชั้นเรียน เช่น การให้ความสำคัญกับการทดสอบ O-NET สถานศึกษาไม่พร้อมในการพัฒนาคุณภาพวิชาการ สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ความพร้อมของนักเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับสุรวิทย์ พลมณี ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ปัจจัยระดับครู ประกอบด้วยตัวแปรต้น 3 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการสอนของครู เจตคติต่อการสอนของครูและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .05 และ .05 ตามลำดับและสอดคล้องกับชนิตา ยอดสาลีและกาญจนา บุญส่ง ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียน และปัจจัยด้านผู้บริหารมีประสิทธิภาพในการทำนวยร้อยละ 48.30 และสอดคล้องกับอรรวรรณ อ่อนสิงห์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านสติปัญญา ได้แก่การคิดเอกลินัยทางภาษาแบบการประยุกต์ ด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเอง ด้านคณิตศาสตร์

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 พบว่าการเห็นตนเองในแง่มุมมองที่แตกต่างจากเดิม สังเกตได้จากที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดครูผู้สอนควรสร้างกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ค้นพบตัวตนและเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น และค่าเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O - NET) วิชาคณิตศาสตร์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ จึงมีข้อเสนอแนะให้โรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเร่งรัดการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะ

การบริหารจัดการชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นได้ ดังนั้นครูผู้สอนควรนำรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน นวัตกรรมและสื่อเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ควบคู่ไปกับการบริหารจัดการชั้นเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กุลนิษฐ์ชา รานอก. (2554), “การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการชั้นเรียนของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 5”. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ฉันท ชาติทอง. (2552), การจัดการชั้นเรียน : ห้องเรียนแห่งความสุข. กรุงเทพฯ : เพชรเกษม.
- จันทร์ภาศ จิตรแก้ว. (2559), “ประสิทธิภาพการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดตรัง”. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้. ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2559) : 31-36.
- ชนิดา ยอดสาลี และกาญจนา บุญส่ง. (2559), “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2”. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal.Silpakorn University. ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน 2559) : 1208-1223
- วิชัย วงษ์ใหญ่และมารุต พัฒนา. (2552), จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา: กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา. กรุงเทพฯ : จริยสุนิทวงศการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557), แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุรวีทย์ พลมณี. (2558), “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ”. วารสารบริหารการศึกษา มศว. ปีที่ 12 ฉบับที่ 23 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2558) : 60-70
- อรทัย เลาลงกรณ์. (2560), “การศึกษาการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง”. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2560) : 185-198

อรรรรณ อ่อนสิงห์. (2553), “*ทำการศึกษาปัจจัยด้านสติปัญญาและไม่ใชสติปัญญาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 2*”. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.